

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேணு : 4

நவம்பர் 1997

காணம் : 4

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீயஸ்ரீ ஸுரஸ்தர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 4

நவம்பர் 1997

காணம் : 4

விஷய ஸூசிகை

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹனீயர் - 24	4
3. ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹாத்மியம் - தொடர்ச்சி	6
4. நகஷத்திரங்களின் பெருமைகளும், விளக்கங்களும் - 5	12
5. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அளித்த பதில்கள் - தொடர்ச்சி	14
6. பாவ லோகத்தில் ஒரு ஸஞ்சாரம் - 5	16
7. வேத கதைகள் - 6	21
8. ஸ்ரீராம நாமத்தின் பெருமை	25
9. பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை	26
10. ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 27	28
11. செய்திகள்	31
12. நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்	32

ஸமீபத்தில், சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில், கொலு வைக்கப்பட்டு நவராத்திரி உத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. 'தர்மக்ஞர்', 'வான்முக ஸார்வபௌம்' மேலக்காவிரி பஞ்சாபகேச ஸாஸ்திரிகள் "தேவீ பாகவதம்" ப்ரவசனம் நிகழ்த்துகிறார்.

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம் : தோடி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

வேங்கட க்ருஷ்ணம் உபாஸ்மவேற
வேதவல்லி நாயகம் உபாஸ்மவேற

(வேங்கட)

அனுபல்லவி

ஸமுத்ர தீர ரஸிகம் ஸ்வேத வஸ்தீர தாரிணம்
சரணாகத ஜன உத்தாரண கோத்ரம்

(வேங்கட)

சரணம்

பூமி நீளா தேவீ ஸஹிதம் ஜலஜ விலோசனம்
ஜஞ்சல ஜலஜல நூபுர பூஷிதம்
பாஞ்ஜஜன்ய தரம் பார்த்தஸாரதிம்
பாவுக முரளிதர ப்ரிய தைவதம்

(வேங்கட)

அறிவிப்பு : 1. “ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனங்கள்” அடங்கிய காலெட்டுகள் இரண்டு பாகங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

2. பகவான் ஸ்ரீமண மஹரிஷியின் “அருணாசல அக்ஷர மணமாலை” ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸ கேஸட்டுகள் - மூன்று பாகங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

3. மதுரமுரளி July '95 - June '97 இரண்டாண்டு இதழ்கள். இரண்டு பாகங்களில் 'Bind' செய்யப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன.

இவை சென்னை ப்ரேமிக பவனில் கிடைக்கும்.

நம்முடைய ஸத்ஸங்கத்தில், ப்ரதி வருடமும், ஜன்மாஷ்டமி, பூரீராம நவமி, வைகுண்ட ஏகாதசீ, அத்யயன உத்ஸவம், வஸந்தோத்ஸவம், பூரீமஹா பெரியவாள் ஜயந்தி, பூரீநிவாஸ பெருமாள் அவதார உத்ஸவம் இவற்றை கொண்டாடுவது வழக்கம். இதைத் தவிர அநேக பாகவத ஸப்தாஹம், ராமாயண நவாஹம், ராதா கல்யாணம், ஸீதா கல்யாணம் போன்றவைகளும் நடந்து வருகின்றன. ஆனால், நவராத்திரி உத்ஸவம் மட்டும் இதுவரை கொண்டாடியது இல்லை.

நம் ஸ்வாமிகளுக்கு தேவீ பாகவதம் ஸ்ரவணம் செய்ய வேண்டும் என்று வெகு நாளாகவே விருப்பம் இருந்து வந்தது. அதுவும் நவராத்திரி ஸமயத்தில் ஸ்ரவணம் செய்வது விசேஷம். ஆதலால், இவ்வருட நவராத்திரி ஸமயத்தில் தேவீ பாகவதம் ஸ்ரவணம் செய்யலாம் என்று அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். *ப்ரேமிக பவனில்* மிகவும் அழகாக கொலு வைக்கப்பட்டது. இரண்டு கலஸங்கள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. ஒரு கலஸத்தில் வேத வ்யாஸரையும் மற்றொன்றில் தேவியையும் ஆவாஹனம் செய்யப்பட்டது. அக்டோபர் 2-ந்தேதி முதல் ஒன்பது நாட்களில் ப்ரதி தினம் காலை 7 மணி முதல் 11 மணி வரைக்கும் மீண்டும் மதியம் 3 மணி முதல் 6 மணி வரைக்கும் பாராயணங்கள் நிகழ்ந்தன. பூரீ மல்லிகார்ஜுன சர்மா ஸோமயாஜி தேவி பாகவதத்தையும், பூரீ T. கண்ணன் தீக்ஷிதர் துர்கா ஸப்த ஸதியையும், யஜுர் வேதத்தையும் பாராயணம் செய்தார்கள். ஜனாதிபதி பரிசு பெற்ற பூரீ விஸ்வநாத ஸ்ரெளதிகள் ஸாம வேதம் பாராயணம் செய்தார். பூரீ கல்யாணராம சாஸ்திரிகள் ரிக் வேதத்தை பாராயணம் செய்தார். மாலையில் ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை செய்யப்பட்டது.

தினமும் இரவு 7 மணி முதல் 9 மணி வரை தர்மக்ஞர் மேலக்காவிரி பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள் தேவீ பாகவதம் ப்ரவசனம் செய்தார். விசேஷ நாட்களில் இரவில் திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனம் நடைபெற்றது. மேலக்காவிரி பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள் மஹாவித்வான். தர்மக்ஞர், மஹா பெரியவாளின் ப்ரீதி பாத்ரம். நம் ஸ்வாமிகள், பூரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகளுக்கு "*வான்முக ஸார்வபௌம*" என்ற விருதளித்து கௌரவித்தார்.

நவராத்திரி உத்ஸவத்தில், விஜய தசமி அன்று புரட்டாசி ஸ்ரவணமும் சேர்ந்து வந்தது. அன்று புரட்டாசி மாதத்தில் கடைசி சனிக்கிழமையும் சேர்ந்திருந்தது. அன்றுதான் நம்முடைய பூரீநிவாஸ பெருமாளின் அவதார தினமும் கூட.

வேத வ்யாஸர் கலஸத்தினால் பெருமாளுக்கும், தேவி கலஸத்தினால் ஸ்ரீ மஹாபெரியவாளின் பாதுகைக்கும் ஸஹஸ்ரதாரையால் திருமஞ்சனம் செய்தபிறகு வேதபாடசாலை குழுந்தைகளுக்கு பரிசுஷை வைத்து பரிசுகள் தரப்பட்டன. ப்ரவண தீபமும் ஏற்றப்பட்டது. அன்று மதியம், ஸ்ரீ விஜய் அவர்களின் நாட்டிய நாடகம் நடைபெற்றது. இரவு, செதலபதி செளந்தராஜ பாகவதர், மல்லிகார்ஜுன பாகவதர், ஜானகிராம பாகவதர், O.S. சுந்தர் மற்றும் அநேக பாகவதர்கள் கீர்த்தனம் பாடினர். இப்படியாக இந்த வருட நவராத்திரியை நம் பகவான் அனுபவித்தான்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

நாம ஸங்கீர்த்தனம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஆக்ஷையின் பேரில், ஒரு நாம ஸங்கீர்த்தன இளைஞர் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று "ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனம்" செய்ய சித்தமாக உள்ளது. இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில்

"ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே !

ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே !!"

என்னும் கலியை நாசம் செய்ய வல்லமை படைத்த மந்திரத்தை இரண்டு மணி நேரம் தொடர்ந்து ஜபிக்கப்படும். இதை எல்லா ஞாயிற்றுக் கிழமைகள், மற்றும் அரசாங்க விடுமுறை நாட்களில் காலை 9 மணி முதல் 11 வரை அல்லது மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்திற்கு வரும் குழுவினர்காக எந்த விதமான கட்டணமும் இல்லை. பிரசாத விநியோகமோ, பணச் செலவோ கிடையாது. இதில் ஸ்த்ரீகள், புருஷர்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்ளலாம். அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள தெரிந்தவர்களையும் கலந்து கொள்ளச் சொல்லலாம். இதனை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் உள்ள எல்லாவிதமான ப்ரசனைகளும் தீர்ந்து விடுவது ப்ரத்யக்ஷம்.

இந்த நாம கீர்த்தனம் தங்கள் வீடுகளில் செய்ய விருப்பம் உள்ளவர்கள், தங்களின் பெயர், முழு விலாசம், நடத்த விருப்பமுள்ள தேதி, நேரம் (காலை அல்லது மாலை) என்கிற விபரங்களை முன் கூட்டியே கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு கடிதம் எழுதி அதன் உறை மீது "நாம ஸங்கீர்த்தனம்" என்று எழுதி அனுப்பவும். கடிதம் மூலம் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளவும். தொலைபேசி மூலமாகவோ நேரிலோ ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை இது விஷயமாக தொடர்பு கொள்வதைத் தவிர்க்கவும்.

முகவரி :

குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்

'ப்ரேமிக பவனம்',

24, நேதாஜி நகர், ஜாபர்கான் பேட்டை, சென்னை-600 083.

ஸ்ரீமத் ராமாயண மஹாத்மியம் - தொடர்ச்சி

*வால்மீகேர் முனிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவனசாரிண: |
ஸ்ருண்வந் ராமகதாநாதம் கோ நயாதி பராம் கதீம் ||*

கவி வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் வால்மீகி என்ற சிம்ஹத்தின் கர்ஜனையான ராம கதையைக் கேட்டு எவர் தான் உயர்ந்த கதியை அடையமாட்டார்கள் என்றவாறு ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் மஹாத்மியம் மஹான்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை எப்பொழுதும் பாராயணம் செய்யலாம். அதிலும், ஊர்ஜ, மாசி, சித்திரை மாதங்களில் செய்யப்படும் பாராயணம் விசேஷமாக கொண்டாடப்படுகிறது. சென்ற இதழில் கண்ட ஸுமதியின் சரிதரம், மாசி மாதத்தில் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணத்தின் மஹிமையைப் பற்றியதாகும்.

ஸ்கந்த புராணத்தில், ஊர்ஜ மாதத்தில், ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணத்தின் மஹிமை, கௌதம முனிவர் சாபத்தினால் ராக்ஷஸனாக மாறிய ஒரு விப்ரன் (ப்ராஹ்மணன்) பாபம் நீங்கி ஹரியினுடைய சரணத்தை அடைந்தான் என்பதன் மூலம் கூறப்படுகிறது.

ஒரு சமயம், புராண காலத்தில், ஸனகாதிகள் (ஸனத், ஸநந்தனர், ஸனாதனர், ஸனத்குமாரர்) மேரு பர்வத்தில் ப்ரஹ்மாவின் ஸபையை காணும் பொருட்டு சென்றனர். அவ்விடத்தில் பாயும் விஷ்ணு தீர்த்தமான ஆகாஸ கங்கையை தரிசித்து, அதில் ஸ்நானம் செய்தனர். அந்த ஸமயத்தில் தேவரிஷியான நாரதர்,

*நாராயணச்சயுதானந்த வாஸுதேவ ஜனார்த்தன |
யஜ்ஞேஸ யஜ்ஞு புருஷ ராம வீஷ்ணோ நமோஸ்துதே ||*

என்று பகவந் நாமாக்களை உச்சரித்துக் கொண்டு ஜகத்தை பாவன படுத்துபவராக அவ்விடத்திற்கு வந்தார். அவரைக் கண்டு ஸனகாதிகள் முறைப்படி வந்தனம் செய்தனர். நாரதரும் ஸனகாதிகளை வந்தனம் செய்தார். பிறகு ப்ரஹ்ம ஸபையில் ஸனத்குமாரர், நாரதரிடம், "உலகில் உம்மைக் காட்டிலும் சிறந்த ஹரி பக்தரைக் காண முடியாது. முனிவர் களுள் அனைத்தும் அறிந்தவராக இருக்கிறீர். ஸ்தாவர ஜங்கமங்கடங்கிய இந்த ஜகத்தானது எவரிடமிருந்து தோன்றியதோ, கங்கையானது எவருடைய பாதத்தில் இருந்து உண்டானதோ, அந்த ஹரியைப் பற்றி

சொல்வீராகில் நாங்கள் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவர்களாவோம்'' என்று கேட்க, நாரதரும் பகவானை தியானித்துக் கொண்டு பேசலானார்.

“எவர் நான்கு விதமாக ஆவிர்பவித்து, வானரங்களால் சூழப்பட்டு ராக்ஷஸர்களை வதம் செய்தாரோ அந்த ரகுலதிலகனான ஸ்ரீ ராமனை வணங்குகிறேன். பகவானுடைய நாமாக்களின் எண்ணிக்கையை பலகோடி வருடங்களானாலும் கூற முடியாது. அந்த நாமாக்களின் மஹிமையை முனிவர்களாலும் முழுதாக கூற முடியாது என்கின்ற பொழுது அல்பஜ்ஞானான நான் என்ன கூற முடியும். அத்தகைய நாமங்களை உடையவனான ராமனை, ஸ்மரித்த மாத்திரத்திலேயே மஹாபாபிகளும் பாவனமாகிறார்கள். கலியுகத்திலும், ஸ்ரீமத் ராமாயண ஸ்ரவணத்தினாலேயே ஜனங்கள் க்ருதக்ருத்யர்கள் ஆகிறார்கள். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் மூலம் ஹரி அறியப்படுகிறார். ஸ்ரீமத் ராமாயண நவாஹம் ஸ்ரவணம் செய்யப்படவேண்டும். கௌதம முனிவரின் சாபத்தினால் ராக்ஷஸனாக மாறிய ஒரு ப்ராஹ்மணன், இதன் ஸ்ரவணத்தினால் உயர்ந்த கதியை அடைந்ததைக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள்” என்று கூறலானார்.

முன்னொரு காலத்தில், ஸோமதத்தன் என்பவன் கௌதமரிடம் சிஷ்யனாக இருந்தான். ப்ராஹ்மஞானியான கௌதமர், சீடனுக்கு புராணங்களையும் தர்மானுஷ்டானங்களையும் போதித்து வந்தார். ஒரு சமயம், கைலாயபதியான மஹேஸ்வரன் உமா தேவியுடன் ரிஷப வாஹனத்தில் கௌதம முனிவரின் ஆஸ்ரமத்திற்கு எழுந்தருளினார். பல புராணங்களையும், தர்மங்களையும் குருமுகமாக கேட்டும், ஸத்புத்தி ஏற்படாத ஸோமதத்தன், பரமேஸ்வரனுக்கு வந்தனம் செய்யாமலேயே இருந்தான். கௌதமர், விதிப்படி பரமேஸ்வரனைப் பூஜித்தார். மகிழ்ச்சியடைந்த பரமேஸ்வரன் அங்கிருந்து கிளம்பிச் சென்றார். மஹா அபராதம் செய்தவனான ஸோமதத்தனை, கௌதம முனிவர் ராக்ஷஸனாக போகும்படி சபித்தார்.

தன் தவறை உணர்ந்த ஸோமதத்தன், குருவின் பாதத்தில் விழுந்து சாப விமோசனம் அளிக்குமாறு வேண்டினான். கௌதமரும் கார்த்திகை மாதத்தில் ஸ்ரீமத் ராமாயண நவாஹம் கேட்க சாப விமோசனம் கிடைக்கும் என்றருளினார். பின்பு, அவரிடமிருந்து ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் கர்த்தா யார் என்று கேட்டு அறிந்து கொண்டான்.

கௌதமரின் சாபத்தின் மூலம் அவன் 'ஸுதாஸன்' என்கின்ற ராக்ஷஸனாக மாறினான். வனங்களில் ஸஞ்சரித்து, விலங்குகள், மனிதர்கள் என்று கிடைத்தவற்றையெல்லாம் விழுங்கினான். முனிவர்களின் ஆஸ்ரமத்திற்குச் சென்று யாகங்களையெல்லாம் அழித்து அவர்களையும் விழுங்கினான். அவனால் காடே அஸ்திவனமாக (எலும்புக்கு) மாறியது. பிறகு, அந்தக் காட்டை விட்டு மற்றொரு காட்டிற்குச் சென்றான். அங்கும் இவ்வாறே கொடுஞ்செயல்களையே செய்து வந்தான்.

ஒரு சமயம், நர்மதா நதி தீரத்தில், 'கர்கர்' என்னும் ப்ராஹ்மணோத்தமர், ராம நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு தோளில் நீர்குடத்தை ஏந்தி தன் ஆஸ்ரமத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அங்கு வந்த ராக்ஷஸன் தனக்கு ஆஹாரம் கிடைத்ததாக நினைத்து, மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டு அவரைப் பிடிக்க அருகில் சென்றான். கர்கர் உச்சரிக்கும் பகவந் நாமத்தின் ப்ரபாவத்தால் ராக்ஷஸனால் கர்கரை நெருங்க முடியவில்லை. மேலும், ப்ராஹ்மணோத்தமர் உச்சரிக்கும் "ராம" நாமத்தைக் கேட்டவுடன் ராக்ஷஸனுக்கு சித்தம் மாறத் தொடங்கியது.

அவன், அந்த கர்கரைப் பார்த்து, 'ஓ! விப்ர ஸ்ரேஷ்டரே! உமக்கு நமஸ்காரங்கள். உம்முடைய நாம ஸ்மரணத்தினால் ராக்ஷஸனான நான் உம்மை நெருங்க முடியவில்லை. இதற்கு முன், பல ப்ராஹ்மணர்கள் என்னால் புணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பகவந்நாம ப்ரபாவத்தால் என்னிடமிருந்து நீ தப்பித்திருக்கிறாய். நான் குருவிற்கு அபசாரம் செய்ததால் இந்த ராக்ஷஸ பிறவியை அடைந்தேன். கார்த்திகை மாதம், ஸூக்ல பக்ஷத்தில், "பூரீமத் ராமாயண நவாஹ ஸ்ரவணம் செய்தால் பாப விமோசனம் பெறலாம்" என்று ஸூபத்தைத் தரக்கூடிய குருவசனத்தால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டேன். அதனால், பூரீமத் ராமாயண கதையை எனக்கு கார்த்திகை மாதத்தில் ஸூக்ல பக்ஷத்தில் ஒன்பது நாட்கள் உபதேஸிக்க வேண்டும்' என்று ப்ரார்த்தித்தான். கர்கராகிய அந்த ப்ராஹ்மணரும், "ராக்ஷஸேந்த்ர ! ராம நாமத்தின் மஹிமை மிகவும் மஹத்தானது. எங்கு ராம பக்தன் வலிக்கிறானோ, அங்கு ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன், தேவர்கள், ஸித்தர்கள் முதலியோர்கள் வலிக்கின்றனர். இது கார்த்திகை மாதம் தான். இந்த ஸூக்ல பக்ஷத்தில் பூரீமத் ராமாயண கதையைக் கேள்" என்று கூறி அந்த ப்ராஹ்மணர் ராக்ஷஸனுக்காக பூரீமத் ராமாயணத்தை கூறத் தொடங்கினார்.

பூமீமத் ராமாயணத்தை கேட்ட மாத்திரத்தில், ராக்ஷஸ தேஹம் மாறி தேவரூபத்தை அவன் அடைந்தான். பூமீமந் நாராயணனைப் போல் சங்க சக்ர கதா கட்க பாணியாக வைகுண்டத்தை அடைந்தான். 'அதனால் பூமீமத் ராமாயணமானது கேட்கப்படவேண்டும்' என்று நாரதர் ஸனத்குமாரரிடம் கூறினார்.

ஸ்கந்தபுராணத்தில் மற்றுமொரு சரித்ரம் கூறப்படுகிறது. கலியுகத்தில் ஆரம்பகாலத்தில், 'கலிகன்' என்றொரு வேடன் இருந்தான். அவன், பிறர் தர்வ்யத்தையும், பிறர் மனைவியையும் அபகரிப்பது, ஆலயப் பொருள்களை கொள்ளையடிப்பது போன்ற கணக்கிலடங்கா கொடுமைகளைச் செய்து வந்தான்.

ஒருசமயம், அவன் 'ஸௌவீரம்' என்ற நகரத்திற்குச் சென்றான். தேவநகரம் போல் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த அந்நகரத்தில் ஒரு ரம்யமான உத்யானம் இருந்தது. அந்த உத்யானத்தில், கேஸவனுடைய மந்திரம் இருந்தது. அந்த மந்திரத்தின் கோபுரத்தில் தங்க கலசங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த கலசங்களை அபகரிக்க எண்ணங்கொண்டவனாய் உத்யானத்திற்கு உள்ளே சென்றான். அங்கு 'ராம பவனம்' என்ற மண்டபத்தில் ஒரு முனி ஸ்ரேஷ்டர் அமர்ந்திருந்தார். அவர் மிகவும் ஸாந்தமானவர், ஆசைகளற்றவர். விஷ்ணு கைங்கர்யத்திலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர். த்யானத்தில் லயித்தவராக அவர் அங்கு இருக்க கண்டு கலிகன், "இவர் தன்னுடைய காரியத்திற்கு தடை செய்வாரோ" என்று சந்தேகித்து தனியாக இருக்கும் அவரை ஹிம்ஸிக்க யத்தனித்தான்.

உத்தங்கர் என்ற பெயருடைய அந்த முனிவர், ஹிம்ஸிக்கும் அவனைப் பார்த்து, "ஓ! ஸாதுவே, நான் தங்களுக்கு செய்த அபராதம் என்ன? வீணாக என்னை ஏன் ஹிம்ஸிக்கிறீர். விரோதிகளிடம் குற்றமிருப்பினும் ஸஜ்ஜனங்கள் அவற்றைப் பொருட்படுத்த மாட்டார்களே. ஸாதுக்கள் கஷ்ட காலத்திலும் பிறர் ஹிதத்தை நினைப்பார்களேயன்றி வைரம் கொள்ளமாட்டார்கள். சந்தன மரமானது வெட்டப்பட்டாலும், நல்வாசனையையே வெட்டும் கோடாலியின் முனைக்குத் தருகிறது. விதியானது எப்படி ஜனங்களை பாதிக்கிறது. ஸர்வ ஸங்கத்தையும் பரித்யாகம் செய்து அமர்ந்திருக்கும் முனிவரும் துராத்மாவினால் பீடிக்கப்படுகிறாரே!

அஹோ! மாயை எப்படி மயக்குகிறது. இந்த ஜகத்தானது புத்ரன், மனைவி, களத்ரம், ஸுகம், துக்கம் போன்றவைகளுடன் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. பிறருடைய பொருளை திருடி, தன் மனைவியை போஷிக்கிறான். முடிவில் அனைத்தையும் விட்டு தனியாகப் போகிறான்.

என்னுடைய மாதா, என்னுடைய பிதா, என்னுடைய புத்ரன், என்னுடைய மனைவி என்று ஐந்துக்களுடைய மமதை வ்யர்த்தமானது. எதுவரையில் தனமளிக்கிறானோ அதுவரையில் பந்துக்கள் இருப்பார்கள். சேர்க்கப்பட்ட தனம் முழுவதும் பந்துக்களே அவனிடம் அனுபவிக்கின்றனர். மூடனான மனிதன் பாபத்தின் பலனை மட்டும் அனுபவிக்கிறான்'' என்று கூறினார். கலிகனானவன் உத்தங்கரை அஞ்ஜலி செய்து கூடிக்கும்படி ப்ராத்தித்தான். ஸத்ஸங்கத்தின் சேர்க்கையால் பாப நிவ்ருத்தியடைந்த வேடன் வருத்தத்துடன் ''என்னால் பல பாபங்கள் செய்யப்பட்டன. அவை யாவும் உம்முடைய தர்ஸனத்தால் நசிந்தன. யாரை சரணடைந்தால் எனக்கு நிவ்ருத்தி ஏற்படும். பூர்வ ஜென்ம பாவத்தால் இந்த பிறவியை அடைந்தேன். இந்த பிறவியிலும் பாபம் செய்தால் நான் என்ன கதியடைவேன்'' என்று வருந்தினான்.

அவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட உத்தங்கர், நல்லது. உன்னுடைய மதியானது அமலமாகியது. ''சித்திரை மாஸத்தில் ராமாயண கதையை கேட்டால் ஸம்ஸார துக்கமே அழிந்துவிடும்'' என்று கூறி அவனுக்கு ராமாயணத்தை உபன்யஸித்தார். ராமாயண கதை முடிந்து மறு நிமிடம் அவன் மரணமடைந்தான். ராமாயண ஸ்ரவணத்தின் மூலம் ஸுத்தமடைந்தவனான கலிகன், தேவ விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு முனிவரைப் பார்த்து, ''தங்களால் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுவிக்கப் பட்டேன். நான் செய்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும்'' என்று ப்ரார்த்தித்து, முனிவரை மூன்று முறை நமஸ்கரித்து திவ்ய விமானத்திலேறி விஷ்ணுபதத்தை அடைந்தான். இவையனைத்தையும் கண்ட உத்தங்கரானவர் மகிழ்ச்சியுடன் லக்ஷ்மீபதியை துதித்துச் சென்றார்.

இவ்வாறாக, பூரீமத் ராமாயணத்தின் மஹாத்மியம் சொல்லப்படுகிறது.

- பாலாஜி

உத்தம பக்தி யோகத்தை ஆஸ்ரயித்தவன் ஸதா கீர்த்தனத்திலும், பூஜையிலும், தீயானத்திலும், கதா ப்ரவசனம் செய்வதிலும், கதா ஸ்ரவணம் செய்வதிலும், கைங்கர்யம் செய்வதிலுமாகவே எப்பொழுது இருப்பான் .

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

நக்சுத்திரங்களின் பெருமைகளும் விளக்கங்களும்-5

- நித்யக்னிஹோத்ரி ப்ரஹ்மபூநீ
A. சுந்தரேச ஸர்மா வாஜுபேயாஜி

புனர்வஸு

தேவமாதாவான அதிதி என்ற தேவதையை அதிதேவதையாக கொண்டது புனர்பூச நக்சுத்திரம். புனர்பூசம் என்றாலே உடனே நம் யாவருக்கும் பூநீராமச்சந்தரமூர்த்தி ஞாபகத்திற்கு வருவார். ஓர் ப்ராக்ருதமான மனிதன், எவ்வளவு இன்னல்கள் ஏற்பட்டாலும் ஸ்வதர்மத்திலிருந்து வழுவாமல் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதைக் காட்டிக் கொடுத்த பூநீராமாவதாரம் அவதரித்த உயர்ந்த நக்சுத்திரம் புனர்வஸு. பங்குனி மாதம் 18-ம் தேதி முதல் 30-ம் தேதி வரை மாலை 6 மணிக்கு சுமாரில், தலைக்கு நேராக ஸ்வச்சமான ஆகாசத்தில் கப்பலின் அடிப்பாகம் போல் நக்சுத்திரங்களால் இந்த புனர்வஸு நக்சுத்திரம் அடையாளம் காட்டப்படுகிறது. மிதுனம், கடகம் என்கிற இரு ராசிகளைக் கொண்டது இந்த நக்சுத்திரம். இதன் ஸ்வரூபம், மஞ்சள் நிறமும் - ஸ்ருக் - ஸ்ருவங்களையும் (ஹோம கரண்டிகள்) தர்ப்பங்களையும் கைகளில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்வரூபம். இது கடக ராசியைச் சேர்ந்தது.

இந்த நக்சுத்திர யாகத்திற்கு ஸாமான்யமான ஹவிஸ் (சுத்தான்னம்) தான் ப்ரதான த்ரவ்யம். இந்த நக்சுத்திரத்தில் ஜனித்தவர்கள், பொதுவாக விஷய சுகங்களில் அதிக ஆஸக்தி வைக்க மாட்டார்கள். நல்ல ஒழுக்கம், வினயம் பொருந்தியவர்களாக விளங்குவர். சிற்சில சமயங்களில் ஸத்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்தி குறைவும் இவர்களுக்கு ஏற்படலாம். பொதுவாக, இவர்களுக்கு எதிர்ப்பு சக்தி குறைவு. ஆகையால், சிலர் ரோகங்களுக்கு ஆளாகக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பர். இவர்களை சின்ன விஷயங்களாலேயே சந்தோஷப்படுத்திவிடலாம். இவர்களுக்கு தாகம் அதிகமாக இருந்து, தீர்த்தம் அதிகம் சாப்பிடக்கூடியவராக இருக்கலாம். இனிமையாக பேசக்கூடியவர்கள் கடக ராசிக்காரர்கள். சில ஸமயங்களில் அதிக பணம் உடையவர்களாகவும், சில ஸமயம் பணத் தேவையுள்ளவர்களாகவும் இவர்கள் இருப்பர். மிதுன ராசிக்காரர்களுக்கு ஜோதிஷத்தில் அதிக நாட்டம் இருக்கும்.

பொதுவாக, புனர்வஸு நக்சுத்ரம் மிதுனராசிக் காரர்களுக்கு உபாஸனை மூலம் ஸந்தானவிருத்தி ஏற்படும். இவர்கள், மிகவும் ஸுலபர்களாகவும், பழக தக்கவர்களாகவும் இருப்பர். பலவித இன்னல்களை மீறியே இவர்களது முன்னேற்றம் அமையும். பல பேர்கள் இவர்களை அண்டியிருப்பார். ஈஸ்வர பக்தி இவர்களுக்கு இருப்பின் பல கார்யங்களை ஸாதிக்கலாம். புனர்வஸு, புதனின் நக்சுத்திரம். சேருவாரை பொருத்து இவர்களது நடவடிக்கை மாறும். பொதுவாக, நல்லவர்கள் இவர்கள்.

வேதத்தில், த்ரேதாக்கனியாதானத்தில் புனர்வஸு நக்சுத்ரத்தை விசேஷமாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். நல்ல ஐஸ்வர்யவானாக இருந்து நொடித்துப் போய் இருக்கும் ஒருவர், புனர்வஸு நக்சுத்திரத்தில் அகன்யா தானம் செய்து கொண்டாரானால் சென்ற ஐஸ்வர்யம் திரும்ப வந்தடையும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆக, கைவிட்டுப் போன பொருளைத் தேடி கண்டுபிடிக்க புனர்வஸு நக்சுத்ரத்தை தேர்ந்தெடுக்கலாம். புனர்வஸு நக்சுத்ரகாரர்களின் ஸஹாயத்தைப் பெற்றும் லாபத்தை அடையலாம். எப்படி கக்ரீவன் ஸ்ரீராமனின் ஸஹாயத்தைப் பெற்று இழந்த ஸ்வர்க்கத்தை திரும்பி அடைந்தானோ, அதைபோல், புனர்வஸு நக்சுத்ரத்தில் விதைகளை விதைப்பதால் நல்ல பயிர் செழிப்பை பெறலாம். ஆக, பல சிறந்த குணங்களை கொண்ட உயர்ந்த நக்சுத்ரமாக புனர்வஸு விளங்குகிறது.

மஹாத்மாக்கள் நம்மை பார்க்க வேண்டும், நம்முடன் பேச வேண்டும் என்றுகூட அவச்யமில்லை. அவர்களின் ஸந்நிதியில் நாம் போய் நின்றாலும் போதும். அவர்களின் தர்ஸன மாத்திரத்தில் ஸர்வ மங்களமும் உண்டாகிவிடும்.

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அளித்த பதில்கள்

-தொடர்ச்சி

கேள்வி : பதார்த்தம் என்றும் சிலர் பாவா(Bhava)ர்த்தம் என்றும் கூறுகின்றார்கள். இதன் பொருள் என்ன?

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் : ஒரு வார்த்தைக்கு சரியான அர்த்தம், அதாவது நேரிடையான அர்த்தம் என்பது பத அர்த்தம். அந்த பதத்திற்கான அர்த்தம் பதார்த்தம். ஒரு மஹாத்மா எந்த ஒரு பாவத்தில் சென்று அந்த பதத்தை கூறியுள்ளார் என்பதை புரிந்து கொண்டு அர்த்தம் கொள்வது பாவார்த்தம் ஆகும்.

கேள்வி : தீபாவளி அன்று என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதில் : விடியற்காலையில் எழுந்து, எண்ணை தேய்த்து வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். புது வஸ்திரங்களை அணிந்து வாணங்களை கொளுத்தி பிறகு, கிருஷ்ணனை பூஜை செய்ய வேண்டும். அவச்யம் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுதெல்லாம் நாம் எந்த ஒரு பண்டிகைகளிலும், ஸம்ஸ்காரங்களிலும் உள்ள லௌகீக விஷயங்களை பிடித்துக் கொண்டு உள்ளோமே தவிர அதற்கு ஜீவனாக உள்ள வைதீக விஷயங்களை விட்டு விடுகின்றோம். இதைக் காட்டிலும் அனர்த்தம் வேறு கிடையாது. உதாரணமாக, விவாஹம் என்பதில் ஜானவாஸம், நலங்கு, வரதட்சணை, கட்டுசாத கூடை, சீர் போன்ற லௌகீக விஷயங்களையெல்லாம் இன்று பரியந்தம் சிரத்தையாக வைத்து கொண்டுள்ளோம். ஆனால், விவாஹத்தில் ப்ரதானமான ஒளபாஸனத்திற்கோ, வைதீக விஷயத்திற்கோ ப்ராதான்யமே தருவதில்லை. அவற்றை, முடிந்த அளவிற்கு Compromise செய்து கொள்கின்றோம். இதுபோல்தான், ஒவ்வொரு பண்டிகை விஷயமும் உள்ளது.

கேள்வி : நான், முழுவதுமாக ஸாதனைகளில் ஈடுபட விரும்புகின்றேன். ஆனால், என்னுடைய பந்துக்களோ இதற்கு அனுகூலமாக இல்லை. என் செய்வது?

பதில் : திடமான பக்தி இருக்குமானால் அவர்களையும் மீறி வந்து ஸாதனைகளில் ஈடுபட மனோபலம் வேண்டும். அப்படி இல்லாத

பகஷத்தில் இறைவனிடம் சரணாகதி செய்தால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறைவனே நம் தடைகளை விலக்கி விடுவான்.

கேள்வி : இப்பொழுது ஒருவன் சௌக்யமாக (வசதியாக) உள்ளான் என்றால் அவன் ஜன்மாத்திரங்களில் புண்யம் செய்தவனாக இருப்பான். அதனால்தான் இந்த ஜன்மத்தில் நல்ல கார்யம் எதுவும் செய்யவில்லை என்றாலும் வசதியாக உள்ளான் என்கிறீர்கள். சரிதான். அப்படி ஜன்மாந்திரத்தில் அநேக புண்ய கார்யங்களை செய்திருந்தால் அதன் வாஸனை அவனிடம் இப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அது தூண்டுவதால் அவன் இப்பொழுதும் நல்ல கார்யங்களை செய்ய வேண்டும் இல்லையா? அப்படி ஒன்றும் காணோமே?

பதில் : புண்யமான கார்யங்களை நாமே நேரிடையாகத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று அவச்யம் இல்லை. ஒருவருடைய பையன் விதேசத்தில் உள்ளான். அவன் பொருட்டு அவன் தகப்பனார், கோவிலில் அர்ச்சனை செய்கின்றார். பலன் அவனுக்குத்தான் செல்லும். ஒருவர் ஆஸ்பத்திரியில் உயிருக்கு போரூடும் பொழுது அவருக்காக மற்றொருவர் செய்யும் புண்ய கார்யங்களின் பலனும் நோயாளியை போய் அடையும்.

ஆகவே, இன்று ஒருவர் வசதியாக இருந்து அவரிடம் புண்ய கார்யங்களுக்கான வாசனையே இல்லாமல் இருக்குமானால், ஜன்மாந்திரத்தில் அவர் பொருட்டு அவர் தாயோ, தந்தையோ, மனைவியோ, மகனோ அநேக தர்மங்களை செய்திருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் இவரிடம் பலன் மட்டும் வந்துள்ளது. அதற்கான வாஸனை இவருக்கு இல்லை.

கேள்வி : தியானத்தில் முன்பு எனக்கு அநேக காட்சிகள் ஏற்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அப்படி ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை ஏன்?

பதில் : நான் சொல்வதுண்டு, பக்தி ஸித்திப்பது சுலபம், அதைக் காப்பாற்றி கொள்வது கஷ்டம் என்று. நமக்கு ஏற்படும் தெய்வீக அனுபவங்களை தகுதியில்லாதவரிடம் கூறுவதனால் மறையும். ப்ரகடனம் ஆவதாலும் மறையும். உலக விஷயங்களில் அதிகமாகி ஈடுபட்டவர்களின் ஸங்கத்தில் பழகுவதாலும் குறையும். ஸாதனைகளை தொடர்ந்து செய்வதை நிறுத்தியதாலும் குறையும். குதர்க்க வாதம் செய்வதாலும் அனுபவங்கள் குறையும். குருவிடம் பக்தி குறையவும் அனுபவங்கள் குறையும்.

பாவ லோகத்தில் ஒரு ஸஞ்சாரம்

என்னுடைய ஸகிகளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தால், எனக்கு பொழுது செல்வதே தெரியாது. நாங்கள் அனைவரும் எப்பொழுதாவது அபூர்வமாகத்தான் ஒன்று சேர்வது வழக்கம். அப்படி சேர்ந்தால் பகவத் விஷயம் தான் மிகவும் ரஸமாக இருக்கும். லோக விஷயங்களே பேசி அறியோம். இந்த முறை, அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் க்ருஷ்ண க்ருபையினால் கிடைத்தது. ஜன்மாஷ்டமி அன்று நாங்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடினோம்.

அப்பொழுது, எங்களுடைய ஸம்பாஷனையில் த்யானம், ஐபம், பாராயணம் போன்றவைகளை பற்றியெல்லாம் பேசினோம். அப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கையில், என்னுடைய ஸகிகள் பலர் தங்களுக்கு தியானத்தில் ஏற்பட்ட பல அனுபவங்களை பற்றியெல்லாம் கூறினார்கள்.

“க்ருஷ்ணன் என்ற பெயரை/கேட்டாலே இனிமையாக உள்ளது. அதை சொன்னால் அதை விடவும் இனிமை. அவனுடைய ஸ்மரணை அதைக் காட்டிலும் இனிமை. இப்படியிருக்க, அவனை நேருக்கு நேர் பார்த்து, அவனுடைய மடியில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டால், அந்த ஸுகத்தைத்தான் வர்ணிக்கவோ சொல்லவோ முடியுமா நம்மால்?

இன்றும், பகவான் பல பாக்யசாலிகளுக்கு தர்சனம் கொடுத்துக் கொண்டும், பேசிக்கொண்டும், பல லீலைகளை புரிந்து கொண்டும் அல்லவா உள்ளான்! நாமும் மனித ஜன்மா எடுத்து இத்தகைய பேற்றை அடையாமல் போனால் மனித ஜன்மமே வீண் அல்லவா. உண்பதிலும், உறக்கத்திலும், வம்பு பேசுவதிலும், அங்கும் இங்கும் அலைவதிலும் அல்லவா காலம் வீண் ஆகின்றது. ஸாதுக்கள் எவ்வளவோ உபதேசம் செய்கின்றார்கள். கேட்கும் பொழுது மனதிற்கு ஞான வைராக்யங்கள் எல்லாம் பிடிபட்டுவிட்டது போல் தோன்றுகின்றது. ஆனால், அடுத்த கணம், மனது உலக வாழ்க்கையில் சிக்குண்டு விடுகின்றது.

ஸம்ஸாரத்தில், ஏதாவது பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டு அது விஷயமாக நமக்கு கவலை வரும். அப்பொழுது, ஸதா மனது அந்த விஷயத்தையே நினைத்து கவலைப்படுகின்றதை நம்மால் நன்றாக உணரமுடியும். கவலையினால் சரிவர ஆகாரம் கூட சாப்பிட முடியாது. தூக்கமும் சரியாக வராது. இதிலிருந்து, எந்த வடிவில் எப்பொழுது விமோசனம் வரும் என்பதையே மனது நினைக்கும்.

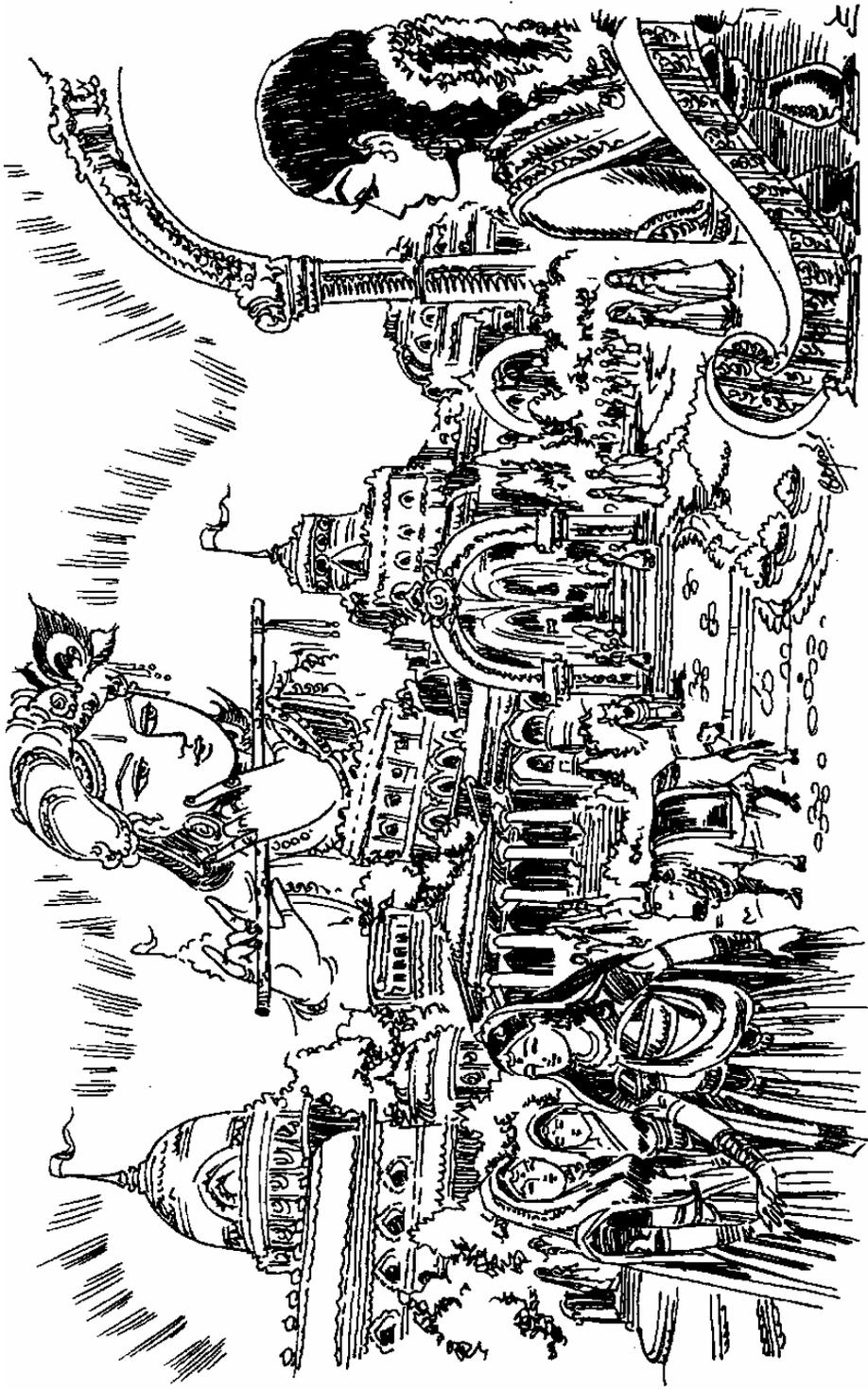
நம்மைத் தவிர உலகில் அனைவரும் சந்தோஷமாக இருப்பது போல் தோன்றும். மனதை வேறு விஷயமாக எப்படி திருப்பினாலும் கடைசியில் அந்த பிரச்சனையிலேயே வந்து முடிவதைக் காணலாம்.

அது போல், தியானம் என்பது ஏதோ ஒரு சிறிது நேரம் காலை மாலைகளில் மட்டும் உட்கார்ந்து செய்வதாகாது. ஸதா ஸர்வகாலமும் இறைவனின் எண்ணங்கள் நம்முடைய ஸங்கல்பம் இன்றி நமக்கு வரவேண்டும். நம்மை ஆக்கிரமிக்க வேண்டும். பகவத் தரிசனமின்றி இப்படி ஒவ்வொரு நாளாக போய் கொண்டிருக்கிறதே என்று ஸதா கவலைப்பட வேண்டும். இப்படி ஏற்படுவதற்குதான் உண்மையான தியானம் என்று பெயர். அப்படி மனது முழுவதும் ஸதா இறைவனது சிந்தனைகளிலேயே மூழ்க, பாவ ஸமாதி ஏற்படும். அப்படி ஏற்படும் பாவ ஸமாதியில் பல ஆச்சர்யமான இறை காட்சிகள் தோன்றும்'' என்றெல்லாம் என் ஸகிகள் பேசினார்கள்.

மற்றும் சிலரோ, தாங்கள் தியானம் செய்தபொழுது பல விதமான ஒளிகளை பார்த்ததாகவும், மிகவும் அற்புதமான நாதங்களை கேட்டதாகவும் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் கேட்க கேட்க, எனக்கும் தியானம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் இதுமாதிரியான இறைகாட்சிகள் கிடைக்காதா என்ற ஏக்கமும் ஏற்பட்டது. இன்னும் சிலரோ, மேலும் என் ஆர்வத்தை தூண்டும் விதமாக, தாங்கள் தியானத்தில், தேவர்கள் வானத்தில் பறந்து செல்வதையும், அநேக சித்த புருஷர்களையும் கண்டதாக கூறினார்கள்.

நாங்கள் பேசியதை எல்லாம் ஸ்மரித்து கொண்டே நான் வீடு திரும்புகையில், என்னைக் கண்டாலே எனக்கு பிடிக்காமல் போயிற்று. "நாம் திருந்தவே மாட்டோமா? ஒழுங்காக ஸாதனைகளை இந்த ஜன்மாவில் செய்ய போவதே இல்லையா?" என்று என்னையே பல கேள்விகள் கேட்டுக் கொண்டு வீடு திரும்பலானேன். மாலையில் வீட்டு காரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்தேனே ஒழிய மனது முழுவதும் நாங்கள் பேசிய பேச்சுக்களையே ஆற்றி சுற்றி வரலாயிற்று.

இரவு மாடியில் உள்ள என் தனி அறையில் கட்டிலில் படுத்து கொண்டேன். நான் தூக்கத்தில் இருக்கின்றேனா! அல்லது தியானத்தில் இருக்கின்றேனா என்று என்னாலேயே சரிவர புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு ஆழ்ந்த மயக்கம் போன்ற உணர்வு. ஆனால், இது நாள் வரை அனுபவித்திராத இனம் புரியாத ஆனந்தமும் கூடவே

இருந்தது. இப்படி இருந்து கொண்டிருக்கையில் திடும் என்று என் உடம்பு முழுவதும் ஒரே வலி.

என்ன ஆச்சர்யம் ! என் சரீரத்திலிருந்தே இன்னொரு சரீரம் கிளம்பிச் செல்கின்றது. என் சரீரம் கீழே படுத்து உறங்குவதையும் அது காண்கின்றது. என்னுடைய சரீரம் மேலே எங்கோ பறந்து செல்வதை போன்ற ஒரு உணர்வு. நான் என்னுடைய ஆதீனத்தில் இல்லை. ஆனாலும், ஒரு இனம் புரியாத ஆனந்தம்.

ஒரு இடத்தில் போய் சரீரம் இறக்கிவிடப் படுகின்றது. அது ஒரு தனி உலகமாக உள்ளது. அங்கு அநேக ஸ்திரீகள், ராஜஸ்தான் பெண்கள் போல் முக்காடு இட்டுக்கொண்டு தனித்தனி குழுக்களாக நின்று கொண்டு ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் உள்ளனர். அத்தனை பேர்கள் பாடியும் பெரிய சப்தம் இல்லை. நான் எந்த குழுவை பார்க்கின்றேனோ அவர்களின் பாட்டு மட்டும்தான் என் காதில் விழுகின்றது. அந்த உலகம் முழுவதும் ஒரே ஒளிமயம். அநேக பசுக்கள். விதவிதமான மாளிகைகள். கூட கோபுரங்கள். ஆகா! இவ்வளவு ரமணீயமான இடம் கூட இருக்குமா? இது என்ன இடம் என்று எனதுள்ளே கேள்வி எழுந்ததோ இல்லையோ, உடனே அசரீர் போல் ஒரு பதிலும் வருகின்றது. இது கோலோகமாக்கும்.

ஆகா! இது கோலோகம் என்றால் எனது கண்ணன் இங்கு இருக்க வேண்டுமே, அவன் எங்குள்ளான்? அவனை எப்படி பார்ப்பது? என்று நான் தவிக்கையில், ஒரு பெரிய ரஸ்தா என் கண்முன் தோன்றுகின்றது. அதைப் பார்த்தவுடன் ஏதோ ஒரு உணர்வு இது வழியாக போனால் கண்ணனைக் காணலாம் என்று கூற, அந்த ரஸ்தாவில் மிகவும் ஓட்டமாக ஓடலானேன். அப்பொழுது வழியில் ஒருவர் எனைக் கண்டு, எங்கே போகின்றாய்? என்று கேட்க, நானோ, அச்சுதன் சரணத்தை அடைய போகின்றேன் என்று தேம்பி தேம்பி அழுது கொண்டே கூறுகின்றேன். அவர் பதில் எதுவும் சொல்லவில்லை.

மீண்டும் தொடர்ந்து நான் ஓட, பூலோகத்தில் கற்பனையில் காணமுடியாத அளவிற்கு மிகவும் அழகான, அற்புதமான வேலை பாடுகள் கொண்ட ஒரு மணி மண்டபம், அந்த ரஸ்தாவின் முடிவில் இருப்பதைக் கண்டேன். அந்த மணி மண்டபத்தின் கதவுகள் மூடியபடி இருந்தன. நான் போய் நிற்கவும் அதன் கதவுகள் தானாக திறக்கவும் சரியாக இருந்தது. உள்ளே பார்த்தால், என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. மூச்சே நின்று விடும் போல் உள்ளது.

ஆனந்தமும் ஒரு எல்லைக்கு மிஞ்சினால் தாங்க முடியாது என்பதை அப்பொழுது நன்றாக அனுபவத்தில் உணர்ந்தேன். ஆம். பிரம்மா, ருத்ரன், தேவர்கள், ஸனகாதிகள், யோகீஸ்வரர்கள் யாருடைய தர்சனத்திற்காக ஆசைப்படுகின்றார்களோ அதே கோபாலன் அழகிய ஸிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான்.

அவன் முன்பு அந்த மண்டபத்தில் அநேகர் உட்கார்ந்து கொண்டு பஜனம் செய்து கொண்டிருந்தன. நான் ஒருவரை பார்த்தவுடன் என் உள் உணர்வு இவர்தான் ஊத்துகாடு வேங்கட கவி என்று கூறுகின்றது. மற்றும் ஒருவரை பார்க்கையில் இவர்தான் புரந்தரதாஸர் என்று கூறுகின்றது. இப்படி எண்ணிலா பக்தர்கள். கோபாலன் என்னைப் பார்த்தவுடன் மிகவும் பிரேமையுடன் 'அருகில் வா' என்று தலையசைத்து அழைக்க, நானும் அவனிடம் சென்றேன். என்னை வாரிகட்டி அணைத்து கொண்டான். காதில் ஏதோ ஒரு சேதியும் சொன்னான்.

திடும் என்று பார்த்தால் நான் படுக்கையில் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தேன். "நான் கண்டது கனவா? அல்லது பிரமையா? அல்லது தெய்வீக காட்சியா?" என்று ஒரே குழப்பம். எதுவாக இருந்தால் என்ன. எப்படி இருந்தாலும் இதை நினைக்க நினைக்க ஆனந்தம்தானே.

- க்ருஷ்ண பாதரேணு

அநேக நல்ல குணங்கள் இருந்தும் தன்னிடம் ஒன்றிரண்டு தோஷம் இருக்கும். ஆனால், அதையே நினைத்து தன்னை மிகவும் தாழ்ந்தவனாக நினைப்பார்கள் ஸாதுக்கள். அநேக துர்குணங்கள் இருந்தும் ஒன்று இரண்டு நல்ல குணங்கள் இருக்கும். ஆனால், அதையே நினைத்து தன்னை மிகவும் பெரியவனாக நினைத்துக் கொள்வார்கள் துஷ்டர்கள்.

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

வேத கதைகள்-6

- 'தர்மக்ஞர்', 'வான்முக ஸார்வ பெளம' மேலக்காவிரி
ப்ரஹ்மபூர் பஞ்சாபகேச சாஸ்த்ரிகள்

க்ருஷ்ண யஜூர் வேதம், இரண்டாவது காண்டம், ஐந்தாவது ப்ரபாடகத்தில், இரண்டாவது அனுவாகத்தில் வருத்தாஸூர வதம் விரிவாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரன், த்வஷ்டா என்ற தேவதச்சனுடைய பிள்ளையான விஸ்வரூபன் என்பவனைக் கொன்றான். இது விவரம் முன் வயாஸத்தில் விரிவாக கூறப்பட்டது. புத்திர ஸோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட த்வஷ்டா, இந்திரன் இல்லாமல் ஒரு யாகம் செய்தான். ஆனால், அந்த யாகத்திலும் தனக்கு பங்கு கிடைக்கவேண்டும் என்று இந்திரன் விரும்பினான். த்வஷ்டா யாகம் செய்யும்பொழுது, இந்திரன் அழைக்காமலேயே வந்து பலாத்காரமாக ஸோமரஸத்தை குடித்தான். இந்திரன் சென்ற பிறகு, அதிகம் கோபம் கொண்ட த்வஷ்டா, இந்திரனை ஒழிக்கக் கூடிய ஒரு பிள்ளை பிறக்க வேண்டும் என்று எண்ணி மீதி உள்ள ஸோம ரஸத்தால் ஒரு ஆபிசார யாகம் செய்தான். இந்த யாகத்தில், "இந்த்ர சத்ரு வ்ருத்தஸ்வ ஸ்வாவஹா" என்று ஹோமம் செய்தான்.

வேதங்களில் ஸ்வரம் தான் முக்யம். ஸ்வரம் மாறினால் அர்த்தமும் மாறிவிடும். த்வஷ்டா, ஹோமம் செய்யும் பொழுது, முன் கூறிய மந்திரத்தைச் சொல்லும் சமயத்தில் வேறு ஸ்வரத்துடன் உச்சரித்து விட்டான். சரியான ஸ்வரத்துடன் உச்சரித்திருந்தால் இந்திரனைக் கொல்லக் கூடிய பிள்ளை பிறக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கிடைக்கும். ஆனால், இங்கு ஸ்வரத்தை மாற்றிக் கூறியதால் இந்திரனால் கொல்லப்பட்டு இறக்கக் கூடிய பிள்ளை பிறக்க வேண்டும் என்று கூறியதாக ஆயிற்று.

மந்த்ர: ஹீன: ஸ்வரத: வர்ணதோவா இத்யா ப்ரயுக்த: ந தம் அர்த்தம் ஆஹ |

ஸ ஸ: வாக் வஜ்ர: யஜமானம் யனஸ்தி யதா இந்த்ர சத்ரு: ஸ்வரத: அபராதாத் ||

ஒரு மந்திரமானது, ஸ்வரத்தாலோ, எழுத்தாலோ மாற்றிக் கூறப்பட்டால் அது சரியான அர்த்தத்தை அளிக்காது. விபரீதமாக கூறப்பட்ட மந்த்ரமானது, வஜ்ராயுதமாக ஆகி மந்திரத்தை உச்சரித்தவனை கொன்று விடும் என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அதன்படி, த்வஷ்டா மந்த்ரத்தை சரியாக உச்சரிக்காததால் அவனுக்கும் துன்பம் ஏற்பட்டது.

அவ்வாறு, த்வஷ்டா அபிசார யாகம் செய்தபொழுது, அக்னி குண்டத்திலிருந்து ஒரு பூதம் கிளம்பியது. அது வினாடிக்கு வினாடி மிகவும் வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. அதிகமாக வளர்ந்து இந்த உலகத்தையே மறைத்தது. உலகத்தை மறைத்ததால் அந்த பூதத்திற்கு வ்ருத்திரன் என்று த்வஷ்டா பெயரிட்டான். வ்ருத்திரன் என்றால் மறைப்பவன் என்று பொருள். தன்னால் உண்டுபண்ணப்பட்ட தன் பிள்ளையான வ்ருத்திரனைப் பார்த்து, “இந்திரனைக் கொன்று வா” என்று த்வஷ்டா அனுப்பினான். வ்ருத்திரனும், தேவலோகம் சென்று இந்திரனை சண்டைக்கு அழைத்தான். இந்திரன், வ்ருத்திரன் இவர்களிடையே கடுமையான போர் ஏற்பட்டது. ஐராவதம் என்ற யானைமீது ஏறிக் கொண்டு வஜ்ராயுதம் ஏந்தி போர் புரியும் இந்திரனை வ்ருத்ராஸூரன் முழுங்கிவிட்டான்.

வ்ருத்ராஸூரன் வயிற்றுள் சென்ற இந்திரன் வெளியே வரமுடியாமல் தவித்தான். இந்திரனை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு தேவர்கள் ஆலோசித்தனர். இந்திரனையும் முழுங்கி, தன் வாயையும் மூடிக் கொண்டுவிட்டான், வ்ருத்ராஸூரன். அவன் வாயை திறந்தால் தான் இந்திரன் வெளியே வரமுடியும். அப்பொழுது தேவர்கள், “சீதரூரு” என்றழைக்கப்படுகிற மலேரியா ஜூரத்தை உண்டு பண்ணி, அதனை வ்ருத்ரன் மேல் ஏவி விட்டார்கள். அந்த ஜூரம் வரும்முன் அடிக்கடி கொட்டாவி ஏற்படும். இந்த ஜூரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வ்ருத்ரன் கொட்டாவி ஏற்பட்டு வாயை அடிக்கடி திறந்து மூடினான். திறந்த வாய் வழியாக இந்திரன் வெளியே வந்தான். பிறகு வ்ருத்ரனுடன் கடுமையான போர் செய்து இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் வ்ருத்ரனைக் கொன்றான். இந்த அரிய செயலைச் செய்ததால் இந்திரனுக்கு மஹேந்த்ரன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

வேதத்தில் இதுவரையில் சொல்லப்பட, இதன் தொடர்ச்சி புராணங்களில் விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

விஸ்வரூபனைக் கொன்ற பிறகு இந்திரனுக்கு ப்ரஹ்மஹத்தி பாபம் ஏற்பட்டது போல் வ்ருத்ராஸூரனைக் கொன்றதாலும் ப்ரஹ்மஹத்தி பாபம் ஏற்பட்டது. இதனால் பயந்த இந்திரன், பாபம் அணுகமுடியாத இடமான கைலாசத்திற்குச் சென்றான். அங்கு மாணஸ ஸரஸில் சிறு உருவம் எடுத்து ஒரு தாமரை தண்டுக்குள் ஒளிந்து கொண்டான். அப்பொழுது தேவர்கள், இந்திரன் இல்லாததால் நஹுஷன் என்பவனை இந்திரனாக தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

நூறு அஸ்வமேத யாகம் செய்தால் இந்திர பதவி கிடைக்கும். நஹுஷன் நூறு அஸ்வமேத யாகம் செய்திருந்ததால் இந்திர பதவியை அடைந்தான். ஒருநாள் நஹுஷன் இந்த்ராணியைக் கண்டு மயங்கி, தனக்கு மனைவியாக வேண்டும் என்று தன் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தான். இதனால் நடுங்கின இந்த்ராணி, குருவான ப்ரஹஸ்பதியை சரணடைந்தாள்.

ப்ரஹஸ்பதி, இந்த்ராணிக்கு ஒரு மந்திரம் உபதேசம் செய்து சக்தியை வழிபடுமாறு கூறினார். அவளும், அங்ஙணமே அம்மந்திரத்தை விடாமல் ஜபித்தாள். அந்த மந்த்ரத்தின் சக்தியால் இந்த்ரன் ஒளிந்திருக்கும் இடம் சென்று இந்த்ரனைக் கண்டு தன் நிலையைக் கூறினாள். தன் கற்பிற்கு ஆபத்து வந்துள்ளதைக் கூறி, இந்திரனை உடன் வருமாறு வேண்டினாள். அதற்கு இந்த்ரன் ஒரு உபாயம் கூறினான். "நீ திரும்பச் சென்று, நஹுஷனை மஹரிஷிகளால் சுமக்கப்பட்ட பல்லக்கில் ஏறி உன்னிடம் வருமாறு சொல்வாய். இவ்வாறு செய்வதால் நஹுஷன் அழிந்து விடுவான். பிறகு நான் உன்னிடம் வருகிறேன்" என்று கூறினான்.

இந்த்ராணியும் திரும்பச் சென்று மஹரிஷிகளால் தூக்கப்பட்ட பல்லக்கில் ஏறிவருமாறு நஹுஷனை பணித்தாள். அவனும் அவ்வாறே வர, வரும் வழியில் பல்லக்கு மெதுவாக சென்றதால் நஹுஷன் கோபம் கொண்டு பல்லக்கு தூக்கும் அகஸ்த்யரைக் காலால் உதைத்து, "ஸர்ப, ஸர்ப" என்று கூறினான். ஸர்ப என்றால் வேகமாகச் செல் என்று பொருள். இதனால் மிகவும் கோபம் கொண்ட அகஸ்த்யர், "ஸர்போ பவ" என்று நஹுஷனுக்கு சாபம் அளித்தார். அவனும் அகஸ்த்யர் சாபத்தால் மலைப்பாம்பாக மாறி பல்லக்கிலிருந்து கீழே விழுந்தான். பிறகு தேவர்கள் இந்த்ரனுக்கு அஸ்வமேத யாகம் செய்வித்து அவனை பாபமற்றவனாக ஆக்கி ஸ்வர்க்கத்தில் பதவியில் அமர்த்தினர்.

'வாயைக் கட்டுவது' என்பது வெறும், ஆகாரத்தைக் குறைப்பது மட்டும் ஆகாது. பகவத் விஷயத்தைத் தவிர மற்ற பேச்சுகளை தவிர்ப்பதே உண்மையில் வாயைக் கட்டுவதாகும்.

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ ராம நாமத்தின் பெருமை

நாம்நாம் ஸஹஸ்ரே திவ்யானாம் யத்பலம் ஸ்மரணே பவேது |
தத்பலம் லபதே நீநம்ராமோச்சாரண மாத்ரத: ||

வ்யாஸப்ரணீதமான புராணங்களில், பல ஸஹஸ்ர நாமங்கள் இருக்கின்றன. மேலும், பல ரிஷிகள் சொன்ன ஸஹஸ்ர நாமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் மிகவும் சிறந்தது. ஸஹஸ்ரநாமம் என்று சொன்னாலேயே அது விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் என்று தான் பொருள். அந்த விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம், ஒருவரால் சொல்லப்பட்டாலோ அல்லது அந்த ஸஹஸ்ரநாமம் முழுமையாக நினைக்கப்பட்டாலோ (மனதில் ஸ்மரிப்பது) அந்த பலம் முழுமையாக ஒருவனுக்கு ஸுலபமாக கிடைக்கிறது. எப்பொழுது என்றால், ஸ்ரீ ராம நாமத்தை ஒரு முறை சொன்னால்கூட கிடைக்கிறது. நிச்சயமாக கிடைக்கிறது. அந்த பலம் கிடைப்பதற்கு ராமோச்சாரணம் ஒன்றே போதுமானது. ஆதலால், நாம் தினமும் ராம நாமத்தைச் சொல்ல வேண்டும். எவ்வளவு முறை சொல்கின்றோமோ அவ்வளவு ஸஹஸ்ர நாம பாராயண பலன் கிடைக்கிறது என்று இந்த ஸ்லோகம் மூலம் நமக்கு தெரிவிக்கிறார்.

மற்றொரு இடத்தில், ராம மந்த்ர விவ்ரீநஸ்து ப்ராஹ்மண: நரகம் வ்ரஜேது என்று சொல்லுகிறார்கள். யாரும் ராம நாம ஜபம் இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. அதிலும், ப்ராஹ்மணன் ஒரு பொழுதும் ராம நாம ஜபம் இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது. அப்படி ஒரு ப்ராஹ்மணன் ராம நாம ஜபம் இல்லாமல் இருந்தால் அவன் நரகத்தை அடைகிறான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ராம நாமத்தை 'தாரக நாமா' என்று சொல்கிறார் ஆதிசங்கரர். ஆயிரம் நாமா உள்ள விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஸுலபமாக பண்டிதர்கள் எப்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்வதி பரமேஸ்வரனிடம் கேட்கும்பொழுது பரமேஸ்வரன்,

“ஸ்ரீராம ராம ராமேதி ரமேராமே மனோரமே
ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம் ராமநாம வரானனே”

என்று பதில் சொல்லுகிறார். ஆதலால், ஸ்ரீராம நாமா அவ்வளவு பெருமை வாய்ந்தது. அதனை தினமும் சொல்ல வேண்டும்.

- T. கண்ணன் தீக்ஷிதர்

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை

ஒரு கிராமத்தில், ஒரு இளம் விதவை தன் குழந்தை கேசவனுடன் வலித்து வந்தாள். அவள் மிகவும் ஏழை. ஆகவே, பல வீடுகளில் வேலை செய்து தன் குழந்தையைக் காப்பாற்றி வந்தாள். கேசவனுக்கு பள்ளியில் சேர்க்கும் வயது வந்து விட்டது. அவள் வேலை செய்து வரும் வீடுகளில் உள்ளவர்களின் உதவியோடு அவனை பள்ளியில் சேர்த்து படிக்க ஏற்பாடுகள் செய்தாள். ஆனால், அந்த பள்ளிக்கூடம் செல்வதற்கு அடர்ந்த காடு ஒன்றை கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது.

முதல் நாள் பள்ளிக்கூடம் சென்று வந்த கேசவன், "அந்த காட்டு வழியே தனியாக செல்வதற்கு மிகவும் பயமாக உள்ளது, ஆகவே நாளை முதல் நீயும் என்னுடன் வர வேண்டும்" என்று தன் தாயாரை வற்புறுத்தினான். தாயாரோ, அன்புடன் கேசவனிடம், "கேசவா! நான் உன்னுடன் வந்து விட்டால், இங்கு யார் வேலைகளை செய்வது? நான் வேலை செய்தால்தான் நமக்கு ஆகாரம் கிடைக்கும், உன்னையும் பள்ளியில் படிக்க வைக்க முடியும்" என்று கூறினாள். அதே ஸமயம் கேசவனைப் பார்த்து, "உனக்கு ஒரு அண்ணன் உண்டு. அவன் பெயர் கோபாலன். நீ காட்டு பகுதியில் பிரவேசித்தவுடனே, 'கோபால் அண்ணா என் துணைக்கு வா' என்று கூப்பிடு. அவனும் உன் துணைக்கு வருவான்" என்று கூறினாள். இரவெல்லாம் தனியாக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடம் தன் குழந்தைக்கு துணையாக செல்லும்படி ப்ரார்த்தித்தாள்.

குழந்தை கேசவனும், காட்டுப் பகுதியில் ப்ரவேசித்தவுடன் "கோபால் அண்ணா! துணைக்கு வா" என்று கூப்பிடுவான். பகவான் கண்ணனும் ஒரு மனித ரூபம் கொண்டு அங்கு வந்து அவனுடன் காட்டு பகுதி வரை துணைக்கு வருவான். இதைத் தன் தாயாரிடம் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்தான் கேசவன். இப்படி பல நாட்களாக நடந்து வந்தது.

ஒரு நாள், அவர்கள் பள்ளியில் ஏதோ ஒரு விசேஷம். பள்ளி நிர்வாகிகள், படிக்கும் குழந்தைகள் அனைவரும் தங்கள் தங்களால் இயன்ற பொருள்களை கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். கேசவன், இது விஷயத்தை தன் தாயாரிடம் தெரிவித்து ஏதாவது பொருள் தரும்படி வற்புறுத்தினான். தாயாரோ, என்னிடம் கொடுப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை, காட்டில் உள்ள உன் அண்ணனிடம் கேள். ஏதாவது கட்டாயம் தருவான் என்று கூறினாள்.

வழக்கம் போல் அன்றும் கோபால் அண்ணா வர, அவனிடம் விஷயத்தைக் கூறி ஏதாவது பொருள் தரும்படி குழந்தை கேசவன் கேட்டான். பகவானும் ஒரு சிறிய சொம்பில் பால் கொடுத்து அனுப்பினான். பள்ளியில் ஒவ்வொருவரும் மிகவும் உயர்ந்த பொருட்களை கொண்டு வந்திருந்தனர். ஆசிரியர்கள் முதல் மாணவர்கள் வரை இவனை மிகவும் ஏளனமாகப் பார்த்தனர். அவனிடமிருந்து அலட்சியமாக பால் இருந்த சொம்பை வாங்கி ஒரு அண்டாவில் விட ஆரம்பித்தனர். என்ன அதிசயம்! சொம்பிலிருந்து பால் வந்து கொண்டே இருந்தது. எத்தனை பாத்திரத்தில் பிடித்தாலும் பிடிக்கவே முடியவில்லை. எல்லா பாத்திரங்களும் ரொம்பி விட்டது.

ஆசிரியர்கள் அனைவரும் கேசவனை அழைத்து, 'யார் உனக்கு சொம்பில் பால் தந்தது?' என்று வினவ, அவனோ "எனக்கு ஒரு அண்ணா உள்ளான். கோபாலன் என்று பெயர். காட்டில் தினமும் என்னுடன் துணைக்கு வருவான்" என்று கூறினான். ஆசிரியர்கள் அனைவரும் நாங்களும் அவனைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கூறி அவனுடன் காட்டிற்கு வந்தனர். கேசவனும், கோபால் அண்ணா என்று கூப்பிட யாரும் வரவில்லை. அவன் மிகவும் அழ ஆரம்பிக்கவே, பிறகு கோபால் அண்ணா அங்கு வந்தான். கேசவன் எல்லோரிடமும் காண்பிக்க, ஆனால் அவர்களின் யாருடைய கண்களுக்கும் கோபாலன் தெரியவில்லை. கோபால் அண்ணா கேசவனைப் பார்த்து 'அவர்களுக்கு என்மேல் நம்பிக்கையில்லை. நான் அவர்கள் கண்களுக்குத் தெரிய மாட்டேன்' என்று கூறி மறைந்து விட்டான்.

கேசவனுக்கு ஒரே ஆச்சர்யம்! இது நாள் வரை தன்னுடன் துணைக்கு வந்தது பகவான் க்ருஷ்ணனா? இப்படியும் நடக்குமா? இறைவன் இப்படியெல்லாம் கூட சுலபமாக துணைக்கு வருவாரா! என அதிசயித்தான். அதே ஸமயத்தில், மனதில் ஒரு மூலையில் சந்தேகமும் எழ ஆரம்பித்தது. மறுநாள் இவன் சென்று அழைக்கையில் பகவான் வரவில்லை. ஒரு குரல் மட்டும் கேட்டது. "உன்னுடைய மனதில் இப்பொழுது முழுமையான நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே, நான் இனி வர மாட்டேன். மேலும் நீ பெரிய பையனாகி விட்டாய். இனி உனக்கு என் துணையும் தேவை இல்லை. மேலும், உனக்கு எங்காவது ஆபத்து எனில் என் நாமத்தைச் சொல். அதுவே உன்னை ரக்ஷிக்கும்" என்று கூறி அந்த குரலும் மறைந்து விட்டது. ஆகவே நம்பிக்கைதான் கடவுள். ஹரியை நம்பி கெட்டவர்கள் ஒரு போதும் இல்லை.

ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷனைகளிலிருந்து - 27

கீழ் மேல் எங்கும் கிளரொளி மணியென்
கீழ்மையைப் பாழ்செய் அருணாசலா

18

கீழோர்கள், மேலோர்கள் என்று பேதம் இல்லாமல் எல்லோர் ஹ்ருதயத்திலும் ஒரே பரமாத்மா ஸ்வரூபமே உள்ளது. ஆரோக்யமானவன், நோயாளி, அங்கஹீனன், பசு, பக்ஷி போன்ற எல்லாவற்றிலும் இருப்பது ஒரே பரமாத்மா ஸ்வரூபம்தான். எல்லா இடத்திலும் ஒரே பரமாத்மா என்கின்ற பாவத்தை நாம் புரிந்து கொண்டால், யாரிடமும் நமக்கு எந்த வித்யாசமும் தெரியாது. ஒருவரை சரீரமாக பார்க்கும் வரையில் தான், இவன் பிடித்தவன், இவன் பிடிக்காதவன் என்று தோன்றும். சரீரத்தை தள்ளி எல்லோரையும் ஆத்ம ஸ்வரூபமாக பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டால் யாரிடம் தான் நமக்கு ப்ரீதி வராது.

ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினால்தான் ப்ரியம் வருகின்றது. யாக்குவல்கியர் தன்னுடைய பத்தினிகளான காத்யாயினி, மைத்ரேயி இவர்களைப் பிரிந்து தவம் இயற்ற முடிவு செய்கின்றார். தன்னுடைய இரு மனைவிகளையும் அழைத்து ஆஸ்தியில் தங்களுக்கு வேண்டியவைகளை பிரித்து எடுத்து கொள்ள சொல்கின்றார். காத்யாயினி, அவர் பிரித்து கொடுத்த சொத்திலேயே சந்தோஷம் அடைந்து விட்டாள்.

மைத்ரேயியோ, “நீங்கள் இவ்வளவு சொத்துகளையும் பரித்யாகம் செய்து விட்டு வேறு ஏதோ வஸ்துவை தேடிச் செல்கின்றீர்கள் என்றால் நீங்கள் அடைய முயற்சிக்கும் வஸ்து நீங்கள் தியாகம் செய்த வஸ்துவைக் காட்டிலும் நிச்சயம் உயர்ந்ததாகத்தானே இருக்க வேண்டும். அந்த வஸ்துவின் கௌரவத்தை எனக்கு உபதேசிப்பீர்களாக” என்று கேட்கின்றாள். யாக்குவல்கியர் அதற்கு, ஸர்வ ஜனங்களிடத்திலும் ப்ரியம் நமது ஆத்மாவின் பொருட்டுத்தான் ஏற்படுகின்றது. உலகில் உள்ள எந்த வஸ்துவையும் நம்மை வைத்து கொண்டுதான் தீர்மானம் பண்ணுகின்றோம். உதாரணமாக, எனக்கு அவரை மிகவும் பிடிக்கும் என்போம். காரணம் என்ன என்று கேட்டால், என் மீது அவருக்கு மிகவும் பிரியம் என்போம். எல்லா விஷயமும் தன்னிடமே வந்து முடியும். ஸர்வ ஜனங்களிடத்திலும் வரும் பிரியம் நம்முடைய ஆத்மாவின் பொருட்டே வருகின்றது.

அந்த சொரூபத்தை எல்லா இடத்திலும் பார்த்து விட்டால், தள்ள வேண்டிய வஸ்துவே இல்லை. நமக்கு அன்யமாக ஒரு வஸ்து இருந்தால்தானே பயம். அப்படி ஒரு வஸ்துவே இல்லை. ஆகையினால், பயமும் இல்லை, என்று ஆத்ம தத்துவங்களை எடுத்து உபதேசிக்கின்றார். "கீழ் மேல்" எங்கும் 'கிளரொளி' - சூர்யனுடைய பிரகாசம் போல் ஸர்வ ஜனங்களிடமும் பிராகாசித்து கொண்டு இருக்கும் ஒரே ஆத்ம ஸ்வரூபமாக ஸகலரையும் பார்க்கும் புத்தி எனக்கு இல்லையே. அந்த மாதிரி பார்க்கும் படி எனக்கு கிருபை செய் என்கிறார்.

அப்படி ஆத்ம ஸ்வரூபமாக பார்க்காத புத்தியே கீழ்மை. ஒரு விஷயத்தில் ராக த்வேஷமும், பகஷ்பாதமும் ஏற்படுவதற்கு காரணம் மனமே. சோகம், மோஹம், பிடித்தவன், பிடிக்காதவன் இவையெல்லாம் மனதின் விகாரங்களே. ஆத்மாவுக்கு அவ்வாறு கிடையாது. மனதை வைத்துதான் நாம் உலகத்தில் ஒரு கார்யத்தை தீர்மானித்து செய்து வருகிறோம். இந்த உலகம் ஒரு பூர்ணமான வஸ்து. இந்த உலகத்தை யாராலும் அளக்க முடியாது. இதுக்கு ஆதியும் இல்லை, அந்தமும் இல்லை. தமிழ் வழக்கிலே, யாராவது ரொம்ப பொய் பேசினால் - "இவன் மிகவும் அளக்கரான்" - என்று கூறுவதுண்டு. இந்த உலகம் அளக்க முடியாத ஒரு வஸ்து என்று வேதாந்த தத்துவத்தை அடிப்படையாக கொண்டே இந்த சொல் வழக்கில் வந்திருப்பதாக தெரிகிறது.

சிலர், "எத்தனை நாள் விசாரம் செய்தால் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைய முடியும்?" என்று கேட்கின்றனர். இதற்கு பதில் கூற முடியாது. கால தேச வர்த்தமானம் போன்றவைகள் மனதில் உள்ள கற்பனைகளே. விவஹாரத்திற்காக, நாம் தான் இன்ன வருடம், இன்ன மாதம், இன்ன தேதி என்றெல்லாம் கணக்கு வைத்து கொள்கிறோம். 'ஆக, அக்ஞானம் என்று விலகுகிறதோ அன்றே ஞானம் கைகூடும்' - என்பது தான் சரியான பதிலாகும்.

கீழ்மையான புத்தியை போக்கிவிடு என்றால், அதற்கு ஆதாரமான மனதை நாசம் செய்துவிடு என்றே அர்த்தமாகும். இதை உபதேசிக்கத்தான் என்னவோ பகவானும் பல பக்தர்களிடம் மிலேச்ச ரூபத்தில் வந்து அவர்களை சோதித்துள்ளான். ஆதி சங்கர பகவத்பாதரின் சரித்திரத்தில் காசி கேஷத்திரத்தில் சாக்ஷாத் பரமேசுவரன் நான்கு வேதங்களையும் நான்கு நாய்களாக்கிக் கொண்டு சண்டாள ரூபத்தில் வந்து, அந்த சண்டாளனுள் இருப்பதும் ஆத்ம ஸ்வரூபமே என்று சங்கரரை உணர செய்தான். தமிழ்நாட்டிலும் கூட இப்படி ஒரு நாயன்மாரின் சரித்திரம் உண்டு.

கும்பகோணம் பக்கத்தில் மாகாளம் என்று ஒரு ஊர். இங்கு சோமாஸி நாயனார் என்று ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பரம

சிவபக்தர், ப்ராஹ்மணர், ஸ்ரௌத அனுஷ்டானங்களில் ஸ்ரத்தை கொண்டவர். நித்யம் அக்னி ஹோத்திரம், ஒளபாஸனம் விடாமல் செய்பவர். ஸோம யாகங்கள் செய்பவர். சிவ பக்தியிலும் உயர்ந்தவர். அவருக்கு ஒரு ஆசை. நாம் செய்து வரும் கர்மானுஷ்டானங்களின் பலன், எப்பொழுது பரமேச்வரனே நேரில் வந்து ஸோமயாகத்தின் ஹவிசை பெற்று கொள்கிறானோ, அப்பொழுதுதான், பூர்ணமாக கிடைக்கும் என்று நம்பி வந்தார்.

பகவானை பிடிக்க வேண்டுமென்றால் முதலில் அடியார்களை பிடிக்க வேண்டும். நம்மால் ஒருகாலும் பகவானை பிடிக்க முடியாது. அடியார் சங்கம் கிடைத்தால் பகவான் ஸுலபன். அதற்காக, அந்த கால கட்டத்தில் திருவாரூரில் வாழ்ந்து கொண்டு சகலருக்கும் அருள் பாலித்துவரும் ஸுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்ற மஹாத்மாவை ஆஸ்ரயிக்க விரும்பினார். ஸுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தினமும் பரமேஸ்வரனுடன் பேசக் கூடியவர் என்றும் தெரிந்து கொண்டார். அவரிடம் போய் நம் ஆசையை தெரிவித்தால், ஒரு வழி பிறக்கும் என்று திருவாரூரை நோக்கிச் சென்றார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரோ ஏற்களவே ராஜாவினால் ஸ்லீகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர். அவர் அடியாராக இருந்தாலும், பெரிய ஸமஸ்தானம் போல் இருந்தது அவர் வீடு. அங்கு பரவை நாச்சியார் உடன் இருந்து வந்தார். அவருக்கு நிறைய சேவகர்கள். அவரைப் பார்ப்பதே கடினம். ஸோமாஸி நாயனார் எவ்வளவு முயற்சித்தும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தரிசனம் கிடைக்கவில்லை. இவருடன் எப்படியும் ஒரு சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஸோமாஸி நாயனார் ஆசைப்பட்டார். ஆகவே, தினமும் தன்னுடைய கிராமத்திலிருந்து தூதுவளை கீரையை பறித்துக் கொண்டு வந்து பரவை நாச்சியாரிடம் கொடுத்து சமையலில் சேர்த்துவிடச் சொன்னார். ஒரு நாள், ஊரெல்லாம் ஒரே மழை. அன்று ஸோமாஸி நாயனாரால் தூதுவளை கீரையே கொண்டு போக முடியவில்லை. அன்று சுந்தரர் பரவை நாச்சியாரிடம் - "நித்யம் சமையலில் தூதுவளை கீரை இருக்குமே, இன்று ஏன் இல்லை?" என்று கேட்க, பரவை நாச்சியாரும், "தினமும், ஒரு ப்ராம்மணர் கொண்டு வந்து கொடுத்து கொண்டிருந்தார். இன்று மழை காரணமாக வரவில்லை போலும்" என்றார். சுந்தரரும், "இத்தனை நாள் ஏன் இதை என்னிடம் தெரிவிக்கவில்லை? அந்த ப்ராம்மணர் அடுத்த முறை வந்தால் என்னிடம் அழைத்து வா" - என்று கூறி கட்டளையிட்டார்.

(தொடரும்)

- முரளிதர தாஸன்

செய்திகள்

செப்பம்பர் 27-ந் தேதி - ஏகாதசி

ஸ்ரீ போதேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் ஆராதனையை ஒட்டி சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை அகண்ட "நாம" நாம யக்ஞம் நடைபெற்றது.

அன்று இரவு 9 மணியளவில் திவ்யநாம பஜனை நடைபெற்றது.

செப்டம்பர் 30-ந் தேதி

திருவண்ணாமலை பகவான் யோகி ராம்குரத் குமார் சிஷ்யர் காணிமடம் பொண்காமராஜ் அவர்கள் சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் பஜனை நிகழ்த்தினார்.

அக்டோபர் 2-ந் தேதி முதல் 10-ந் தேதி வரை

சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில், "நவராத்திரி உத்ஸவம்" விமர்சனமாக கொண்டாடப்பட்டது. காலையில் வேத பாராயணமும் மாலையில் ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனையும் நடைபெற்றது. இரவு 7 மணி முதல் 9 மணி வரை மேலக்காவிர் பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள் "தேவீ பாகவதம்" உபன்யாசம் செய்தார்கள்.

அக்டோபர் 11-ந் தேதி - விஜய தசமி

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பெருமாள் அவதார தினம்

சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் ஸ்ரீநிவாஸ பெருமாள் அவதார உத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது.

அக்டோபர் 12-ந் தேதி - ஏகாதசி

சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் இரவு செதலபதி ஸ்ரீ செளந்தராஜ பாகவதரின் நாம ஸங்கீர்த்தன பஜனை நடைபெற்றது.

அக்டோபர் 14-ந் தேதி

சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் இரவு 7½ மணியளவில் “அபிநவ மீரா” அம்மாளு அம்மாள் அவர்களின் பஜனை நடைபெற்றது.

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

நவம்பர் 11-ந் தேதி - துளசி கல்யாணம்

நவம்பர் 14-ந் தேதி - ராஸ பூர்ணிமா

முன் அட்டைப்படம் : சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பெருமாள் அவதார உத்ஸவம் அன்று ஸ்ரவண தீபத்துடன் நம் ஸ்வாமிகள்.

பின் அட்டைப்படம் : அதே நாளில், விஜயதசமியை முன்னிட்டு, நம் பாடசாலை வித்யார்த்திகளுக்கு பரிசுஷை வைத்து பரிசுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

Photos in this Issue by : Sri R. Kalyanakrishnan

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

R. No. 62828/95

Regd. No. TN/MS(S)/714/97

வேலு:4

நவம்பர் 1997

காணம்:4

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Notaji Nagar, Jafferkanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 174, Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar